

ถ้อยแถลงนายกรัฐมนตรี

พิธีเปิดการประชุมคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ

สำหรับเอเชียและแปซิฟิก (เอสแคป) สมัยที่ ๗๑

วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ณ ศูนย์การประชุมสหประชาชาติกรุงเทพฯ

ท่านประมุข ท่านผู้นำรัฐบาล

ท่านรัฐมนตรี

ท่านเลขาธิการบริหารเอสแคป

และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ในนามของรัฐบาลและประชาชนชาวไทย ผมมีความยินดีที่ได้มีโอกาสต้อนรับทุกท่านสู่ประเทศไทย ประเทศไทยถือเป็นบ้านของเอสแคปและภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมสนับสนุนการทำงานของเอสแคปและหน่วยงานสหประชาชาติ เราพร้อมให้การสนับสนุนต่อไปอย่างเต็มที่

คนไทยรู้จักสหประชาชาติและเอสแคปมานาน โดยรู้จักสหประชาชาติในฐานะองค์กรที่มุ่งสร้างสันติภาพและการพัฒนา เรารู้จักเอสแคปในฐานะคณะกรรมการระดับภูมิภาคที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ซึ่งเอสแคปช่วยส่งเสริมงานของสหประชาชาติให้ใกล้ชิดประชาชนในภูมิภาคนี้มากยิ่งขึ้น และผมขอสนับสนุนแนวทางการทำงานลักษณะเช่นนี้ของเอสแคปด้วยความจริงใจ

หัวข้อหลักของการประชุมเอสแคปสมัยนี้เกี่ยวข้องกับการสร้างสมดุลของมิติการพัฒนาทั้ง ๓ ด้าน กล่าวคือ สมดุลทั้งด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เราทุกคนต้องตระหนักว่า การพัฒนาที่ได้ผลยั่งยืนที่สุด คือการพัฒนาที่ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่ใช่ว่าวันนี้เราพัฒนาแล้ว แต่ไม่เหลือทรัพยากรไว้ให้ลูกหลานของเราในวันข้างหน้าอีกเลย เราจำเป็นต้องใช้อย่างระมัดระวัง

ท่านผู้มีเกียรติ

ปี ๒๕๕๘ เป็นปีที่สำคัญต่อทิศทางของโลก เนื่องจากการประชุมระดับโลกในด้านการพัฒนาและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญในเวทีการประชุมต่างๆ

เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา ผมได้เข้าร่วมการประชุมสหประชาชาติระดับโลกว่าด้วยการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ครั้งที่ ๓ ที่เมือง เซนได ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งที่ประชุมได้รับรองกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติใน ค.ศ. ๒๐๑๕-๒๐๓๐ ในเดือนกันยายนนี้ ผมจะเข้าร่วมการประชุมผู้นำของสหประชาชาติที่นครนิวยอร์กเพื่อร่วมรับรองวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. ๒๐๑๕ ที่ต่อเนื่องจากเป้าหมายการ

พัฒนาแห่งสหประชาชาติ ซึ่งจะสิ้นสุดลงในปลายปีนี้ และในช่วงเดือนธันวาคม จะมีการประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ สมัยที่ ๒๑ ที่กรุงปารีส

ทุกวันนี้ ความเหลื่อมล้ำเกิดขึ้นทั่วโลก ทั้งในมิติภายในประเทศและระหว่างประเทศ สถิติตัวเลขจากรายงานของเอสแคปทำให้ทราบว่า ประชาชนมากกว่า ๑.๔ พันล้านคนยังคงมีชีวิตอยู่ด้วยรายได้ที่ต่ำกว่าสองดอลลาร์สหรัฐต่อวัน คน ๑.๓ พันล้านคนยังไม่สามารถเข้าถึงสุขอนามัยที่ดี เด็ก ๘๕ ล้านคนทั่วโลกมีน้ำหนักตัวต่ำกว่าที่ควรจะเป็น และทุกๆ ปี เด็กเกือบ ๓ ล้านคนตายก่อนที่จะมีอายุครบ ๕ ขวบ โดยคนที่จนยิ่งจนลง แต่คนที่รวยกลับยิ่งรวยขึ้น ทำให้เกิดช่องว่างมากขึ้น อีกประการหนึ่งคือ การขาดแคลนน้ำในอนาคตและการให้ประชาชนเข้าถึงน้ำสะอาดตามแนวทางของยูเนสโก และเราต้องเตรียมการรับมือกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้ให้ได้โดยเร็ว

แน่นอนที่สุด ความท้าทายเหล่านี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลของแต่ละประเทศต้องดูแลประชาชนของตนเอง แต่การเสริมสร้างความร่วมมือและหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาผ่านความร่วมมือทั้งในกรอบเหนือ-ใต้ กรอบใต้-ใต้ และไตรภาคี จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำเหล่านี้ และช่วยลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างประเทศ

ในฐานะรัฐบาล เราต้องร่วมกันจัดการกับความท้าทายนี้ โดยการเร่งจัดความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก และจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีของโลก

ท่านผู้มีเกียรติ

รัฐบาลของผมได้ตั้งวิสัยทัศน์ประเทศไทย ค.ศ. ๒๐๑๕-๒๐๒๐ ให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มี “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

ความมั่นคง คือ การมีเสถียรภาพทางการเมือง ประชาชนต้องมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งหลักนิติรัฐที่เข้มแข็งและความยุติธรรมถือเป็นฐานรากของการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ความมั่นคงจะเป็นรากฐานสำคัญของความมั่งคั่ง ที่จะช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน อย่างไรก็ตาม การค้าและการลงทุนต้องมีมาตรการที่รัดกุม มีการป้องกันความเสี่ยง มีภูมิคุ้มกันต่อสิ่งกระทบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาวะเศรษฐกิจโลกหรือภัยพิบัติทางธรรมชาติ ที่สำคัญที่สุด การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจต้องเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จึงจะก่อให้เกิดความยั่งยืน และไม่กระทบต่อต้นทุนการพัฒนาของคนรุ่นหลัง

การพัฒนาที่ยั่งยืนต้องยึดความต้องการของประชาชนเป็นหลัก ต้องเริ่มจากการเข้าใจปัญหาที่แท้จริงจากพื้นที่หรือจากชุมชน ในการนี้ ประเทศไทยได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นแนวทางสำหรับการดำเนินนโยบายด้านการพัฒนาของประเทศ

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเน้นเรื่องความเข้มแข็งจากภายในตัวบุคคล ชุมชน และสังคม สอนให้ทำอะไรด้วยความรู้ ความเข้าใจ ความพอประมาณ หากจะใช้ภาษาในโลกธุรกิจ ต้องบอกว่า หลักเศรษฐกิจ

พอเพียงสอนเรื่องการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Resource Efficiency) สอนเรื่องกำหนดยุทธศาสตร์หรือมาตรการต่างๆ โดยมาจากพื้นฐานข้อมูลและความรู้ (Evidence-based policy) และสอนเรื่องการสร้างหลักประกัน ภูมิคุ้มกัน และความต้านทาน (insurance and resilience)

ท่านผู้เกียรติ

ประเทศไทยมุ่งเน้นความสมดุลของสามเสาหลักของการพัฒนา คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ในด้านเศรษฐกิจ เศรษฐกิจที่เข้มแข็ง คือ เศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตแบบองค์รวม มุ่งลดความยากจน ความเหลื่อมล้ำ และช่องว่างด้านการพัฒนา เน้นการสร้างโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรอย่างเท่าเทียม ประเทศไทยได้เน้นการส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการส่งเสริมภาคการเกษตรให้เข้มแข็ง เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เราได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ผ่านนวัตกรรม

ในด้านสังคม สังคมต้องมีความเท่าเทียม เป็นธรรม มีธรรมาภิบาล มุ่งยกระดับมาตรฐาน ความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งในด้านสุขภาพ การศึกษา และสวัสดิการ ไทยได้ดำเนินงานเพื่อสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และรัฐบาลมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนทุก ช่วงวัย ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงช่วงบั้นปลายชีวิต เพื่อส่งเสริมให้เด็กเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ มีงานทำที่ดี และมีชีวิตหลังวัยทำงานอย่างมีศักดิ์ศรี

ในด้านสิ่งแวดล้อม ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ คือ ความท้าทายร่วมกันของมนุษยชาติ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจต้องไม่ทำให้โลกเสื่อมโทรมลง เราควรส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนและการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ทุกประเทศต้องเตรียมความพร้อมในการปรับตัวต่อภัยทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติที่ได้ทวีความรุนแรงขึ้น การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ การเร่งฟื้นฟูสภาพป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรม โดยเฉพาะการวางแผนและการพัฒนาเมืองให้มีความมั่นคง เพื่อลดความสูญเสียของชีวิตและทรัพย์สินซึ่งเป็นประเด็นที่เราได้เพิ่มความสำคัญและมุ่งหวังพัฒนาให้ดีขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ ผมขอย้ำว่า การพัฒนาที่สมดุล และยั่งยืนนั้นจะเกิดขึ้นไม่ได้เลย หากปราศจาก ตัวขับเคลื่อนที่สำคัญที่สุด คือ คน ซึ่งคุณภาพของคนมีความสำคัญที่สุด

การพัฒนาคน คือ การพัฒนาทั้งสุขภาพกาย ใจ และปัญญา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากปราศจากทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นความท้าทายร่วมของนานาประเทศ การพัฒนาสังคมต้องเริ่มตั้งแต่ครอบครัวและโรงเรียน และต้องส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ยังสามารถทำผ่าน social media ทุกนาทีกว่าที่เราจึงควรใช้ประโยชน์จาก social media ให้เกิดการเรียนรู้และคุณค่ามากกว่าการใช้ไปเพื่อสร้างความแตกแยกหรือเกลียดชังกัน

ท่านผู้มีเกียรติ

ประเทศใดประเทศหนึ่ง ไม่ว่าจะมั่งคั่งขนาดไหน ก็ไม่สามารถอยู่ท่ามกลางความเหลื่อมล้ำและความไม่มั่นคงของภูมิภาคได้ การรวมกลุ่มและความเชื่อมโยงของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคจะส่งผลต่อความเข้มแข็งของภูมิภาคและของโลก ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องส่งเสริมความเชื่อมโยงในภูมิภาค และระหว่างภูมิภาคในทุกมิติ ทั้งความเชื่อมโยงทางโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง การค้า เทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนความเชื่อมโยงระหว่างประชาชนกับสถาบันหลักของประเทศ เพื่อกระจายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการพัฒนาที่เข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภูมิภาค

ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น เป็นเรื่องที่เราทุกคน ทั้งภาครัฐ เอกชน ภาคประชาสังคม สื่อ นักวิชาการ ต้องร่วมกันคิดและร่วมกันทำ การพัฒนานั้นจึงจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ผมขอเปิดการประชุมครั้งนี้อย่างเป็นทางการ และขอให้การประชุมประสบความสำเร็จด้วยดี

ขอบคุณครับ
